

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DM-II.054.1.2025
Warszawa, 17 marca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację o numerze 7112 postów: Agnieszki Ścigaj oraz Grzegorza Pudy w sprawie zaniechania realizacji programu rozwoju najmu społecznego oraz mieszkalnictwa wspomaganego pod nazwą "Mieszkanie, praca, społeczność" na lata 2024-2030.

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację o numerze 7112 postów: Agnieszki Ścigaj oraz Grzegorza Pudy w sprawie zaniechania realizacji programu rozwoju najmu społecznego oraz mieszkalnictwa wspomaganego pod nazwą "Mieszkanie, praca, społeczność" na lata 2024-2030, przedstawiam następujące informacje.

Wskazana w interpelacji uchwała nr 209 Rady Ministrów z dnia 7 listopada 2023 r. (data ogłoszenia w Monitorze Polskim: 24.11.2023 r.), w której przyjęto Rządowy Program rozwoju najmu społecznego oraz mieszkalnictwa wspomaganego pn. „Mieszkanie, praca, społeczność” na lata 2024-2030, (dalej: „Program”) została powierzona do wykonania Minister Agnieszce Ścigaj. Obecnie kształt Programu wymagałby istotnej korekty w związku z prowadzonymi od tamtej pory pracami w obszarach związanych z jego zakresem: m.in. nowelizacji ustawy o pomocy społecznej, zmiany przepisów o mieszkaniach chronionych (obecnie treningowych i wspomaganym), nowelizacji ustawy o ekonomii społecznej (istotnego elementu przedmiotowego Programu) oraz procedowanego obecnie w MRiT projektu ustawy dot. rozwoju mieszkalnictwa społecznego.

Na podstawie posiadanych informacji archiwalnych informuję także, że wskazany przez postów odnośnik do strony projektu „Wzajemnie potrzebni”, dotyczy informacji nt. przebiegu i ewaluacji projektu pilotażowego przeprowadzonego przez KPRM w roku 2023, na zasadzie zadania powierzonego operatorowi projektu. Projekt zakończył się 31.12.2023 r., a jego realizator nie ma obowiązku aktualizacji informacji nt. zakończonego zadania.

W odniesieniu do pytania o środki dostępne dla społecznych agencji najmu (SAN), informuję, że przepisy o środkach z Funduszu Dopłat BGK, dostępnych dla SAN na remonty i adaptacje pustostanów nie zostały zmienione, zatem powstające SAN-y (po uzyskaniu upoważnienia od gminy, z którą współpracują), mogą z nich korzystać w miarę dostępnych w Funduszu środków.

Nadmieniam, że obecnie w KPRM realizowany jest, we współpracy z interdyscyplinarnym zespołem OECD, projekt z instrumentu pomocy technicznej TSI2023 „Reforma mieszkalnictwa”, który ma w pierwszym półroczu 2025 r. wypracować rekomendacje do niezbędnych zmian, które pozwoliłyby zwiększać zasób lokalowy na potrzeby zwiększenia dostępu do mieszkań wspomaganych (dla osób w kryzysie bezdomności lub zagrożonych bezdomnością, starszych, niepełnosprawnych, absolwentów pieczy zastępczej, uchodźców), najmu społecznego i na potrzeby procesów deinstytucjonalizacji.

Niezależnie od powyższych informacji przedstawiam działania pozostające we właściwości MRPiPS oraz MRiT, które przyczyniają się do realizacji głównego celu programu.

W odpowiedzi na pytanie 1 dotyczące realizacji celu głównego powyższego programu, w zakresie działań wspierających osoby w trudnej sytuacji życiowej w wymiarze zawodowym i społecznym, jednym z aktywnych instrumentów polityki społecznej jest wspieranie rozwoju ekonomii społecznej. Podmioty ekonomii społecznej (PES), łączą działalność ekonomiczną z aktywnością społeczną w celu tworzenia miejsc pracy dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym ich zawodowej i społecznej reintegracji, a także świadczenia usług społecznych na rzecz społeczności lokalnej.

Rozwój ekonomii społecznej wspierany jest przede wszystkim przez finansowanie tworzenia i utrzymania miejsc pracy w przedsiębiorstwach społecznych dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym (np. osób z niepełnosprawnościami, bezrobotnych, osób uzależnionych od alkoholu). Wsparcie to finansowane jest zarówno ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego+, za pośrednictwem Ośrodków Wsparcia Ekonomii Społecznej, świadczących także wszechstronne wsparcie szkoleniowe i doradcze, jak również ze środków Funduszu Pracy i Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, za pośrednictwem powiatowych urzędów pracy.

Ponadto podmioty ekonomii społecznej mogą rozwijać swoją działalność dzięki wsparciu przeznaczonemu na budowanie sieci biznesowych, wspieranie samoorganizacji, podnoszenie kompetencji kadry zarządzającej. Istotnym dopełnieniem powyższego wsparcia są instrumenty zwrotne (np. pożyczki), skierowany do PES. Dzięki nim podmioty te mogą finansować rozwój, inwestycje i bieżącą działalność. Wsparcia w tym zakresie udzielają pośrednicy finansowi wybrani przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Ważną częścią sektora ekonomii społecznej są podmioty zatrudnienia socjalnego (tj. centra i kluby integracji społecznej), których głównym zadaniem jest zapewnianie kompleksowego wsparcia reintegracyjnego osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym. Jednostki te są tworzone i prowadzone zarówno przez PES, jak i przez jednostki samorządu terytorialnego.

Zatrudnienie socjalne oraz przedsiębiorczość społeczna, wspierane są także w ramach programów resortowych realizowanych przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, np. w Programie Warto być Przedsiębiorstwem Społecznym!, czy też Programie na rzecz Zatrudnienia Socjalnego. W 2025 r. na ich realizację przeznaczono łącznie 27 mln zł.

Dzięki systemowym rozwiązaniom umożliwiającym wsparcie ekonomii społecznej, od momentu wejścia w życie ustawy o ekonomii społecznej (tj. 30 października 2022 r.) blisko 1250 podmiotów ekonomii społecznej uzyskało status przedsiębiorstwa społecznego.

W tej grupie 38% podmiotów działa w celu reintegracji osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, 24% koncentruje się na realizowaniu usług społecznych, a 37% łączy oba te cele.

Według szacunków opartych na sprawozdawczości PS za 2023 r. obecnie w przedsiębiorstwach społecznych pracuje ok. 18,5 tys. pracowników, z których ok. 8,6 tys. to osoby zagrożone wykluczeniem społecznym. Ponadto w Polsce zarejestrowanych jest ponad 220 centrów integracji społecznej oraz ponad 310 klubów integracji społecznej.

Według danych opracowanych przez GUS, ze wsparcia podmiotów zatrudnienia socjalnego w 2023 r. skorzystało ponad 20 tys. osób.

Natomiast odnosząc się do kwestii wzmacniania poziomu integracji społecznej osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej w pierwszej kolejności uprzejmie informuję, że na gruncie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283), wsparcie w formie pobytu w mieszkaniu wspomaganym lub treningowym, udzielane na podstawie art. 53 ww. ustawy nie stanowi zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób lub rodzin, określonych w przepisach ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Ten rodzaj mieszkalnictwa nie służy zabezpieczeniu potrzeby mieszkaniowej, a jedynie wsparciu w okresowym braku możliwości jego zabezpieczenia. Pobyt w mieszkaniu wspomaganym i treningowym jest jednym ze świadczeń niepieniężnych dostępnych w ramach systemu pomocy społecznej, wymienionych w 36 pkt 2 lit. n ustawy o pomocy społecznej, jednak nie stanowi instrumentu polityki mieszkaniowej.

Wsparcie w formie pobytu w mieszkaniu treningowym lub wspomaganym przysługuje osobom pełnoletnim, które ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebują pomocy w funkcjonowaniu w codziennym życiu, ale nie wymagają usług w zakresie świadczonym przez jednostkę całodobowej opieki. W szczególności: osobie z zaburzeniami psychicznymi, bezdomnej, opuszczającej pieczę zastępczą w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, okręgowy ośrodek wychowawczy, zakład poprawczy, schronisko dla nieletnich, a także cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach treningowych i wspomaganym jest zadaniem własnym gminy – art. 17 ust. 1 pkt 12 ustawy, natomiast prowadzenie ww. mieszkań dla osób z terenu więcej niż jednej gminy jest zadaniem własnym powiatu – art. 19 pkt 11 ww. ustawy. Zatem do zadań gmin i powiatów (o charakterze obowiązkowym) należy rozwijanie oferty pomocowej na danym terenie.

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym, mieszkania treningowe i wspomagane mogą być prowadzone przez każdą jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub organizację pozarządową, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, prowadzące działalność w zakresie pomocy społecznej, pieczy zastępczej lub integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym – na zasadach określonych w art. 25 ustawy o pomocy społecznej. Dodatkowo ustawa o pomocy społecznej przewiduje również możliwość prowadzenia mieszkań treningowych i wspomaganym przez inne podmioty niż gmina i powiat oraz z wyłączeniem trybu zlecenia realizacji zadania publicznego z zakresu pomocy społecznej.

Doświadczenia związane z realizowanym już procesem deinstytucjonalizacji usług społecznych, m.in. w zakresie powstawania mieszkań treningowych i wspomaganym są oczekiwany procesem, bowiem z wielu analiz i badań naukowych wynika, że usługi

społeczne organizowane w społeczności lokalnej i w środowisku zamieszkania przynoszą pozytywne rezultaty i zadowolenie odbiorców. Dokument przygotowany w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pn. „Strategia rozwoju usług społecznych, polityka publiczna do roku 2030 (z perspektywą do 2035 r.)” wskazuje cele i kierunki rozwoju usług społecznych dla administracji centralnej i samorządowej. Stanowi on ramę dla procesu deinstytucjonalizacji usług społecznych, w odniesieniu do aktualnych potrzeb społecznych.

Rozwój usług społecznych i proces ich deinstytucjonalizacji powinien odbywać się tam, gdzie istnieją potrzeby społeczne, czyli na poziomie lokalnym. Kluczowym jest zatem, opracowanie przez samorządy, lokalnych planów organizacji i realizacji usług społecznych w formie zdeinstytucjonalizowanej, po uprzednim zdiagnozowaniu potrzeb m.in. w zakresie tworzenia nowych mieszkań na terenie poszczególnych samorządów – gminnych i powiatowych, a na wojewodach spoczywa obowiązek monitorowania realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej.

Natomiast celem głównym Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami jest włączenie osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami w życie społeczne i zawodowe, a tym samym zagwarantowanie im praw określonych w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Dokument uwzględnia postulaty środowiska osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami i zakłada kompleksowe, horyzontalne oraz ponadsektorowe podejście polityki publicznej do wsparcia osób z niepełnosprawnościami, uwzględniające ich potrzeby w zakresie niezależnego życia i włączenia społecznego.

Zapisy dotyczące konkretnych działań w Strategii, w tym o charakterze legislacyjnym i programowym, zostały poprzedzone diagnozą stanu faktycznego. Na tej podstawie wskazano poniższe obszary priorytetowe Strategii:

1. Niezależne życie
2. Dostępność
3. Edukacja
4. Praca
5. Warunki życia i ochrona socjalna
6. Zdrowie
7. Budowanie świadomości
8. Koordynacja

Jednym z kluczowych działań w ramach priorytetu Niezależne życie jest działanie I.3.4. Wdrożenie systemowej usługi mieszkalnictwa wspomaganego. Ponadto przewidziano do realizacji działanie I. 3.5. Centra Opiekuńczo-Mieszkalne – Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe mające na celu rozwój obecnie istniejącej formy Centrów Opiekuńczo Mieszkalnych w kierunku utworzenia nowych form bardziej ukierunkowanych na realizację postanowień Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (m.in. zmniejszenie liczby mieszkańców) oraz na upodmiotowienie osób z niepełnosprawnościami, łącznie z wprowadzeniem bardziej adekwatnej nazwy – Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe.

Warto w tym miejscu wspomnieć o kontynuacji realizacji Programu „Centra Opiekuńczo-Mieszkalne”, finansowanego ze środków Funduszu Solidarnościowego. Program „Centra opiekuńczo-mieszkalne” ma na celu stworzenie odpowiednich warunków dla jednostek samorządu terytorialnego szczebla gminnego/powiatowego, pozwalających na tworzenie i utrzymanie placówek pobytu osób niepełnosprawnych. Centra opiekuńczo-mieszkalne

przeznaczone są dla dorosłych osób niepełnosprawnych z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz orzeczeniem traktowanym na równi z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności) w rozumieniu ww. ustawy. Osoby niepełnosprawne, obok różnorodnego wsparcia (w tym w zakresie potrzeb zdrowotnych, pielęgnacyjnych, zapobiegania wtórnym powikłaniom, stymulowania i rozwijania sprawności ruchowej, kompetencji poznawczych oraz społecznych), powinny mieć zapewnioną możliwość niezależnego, samodzielnego i godnego funkcjonowania na miarę swoich potrzeb. Wspólny pobyt uczestników w Centrum ma za zadanie wpłynąć pozytywnie na procesy uspołecznienia i nawiązywania relacji interpersonalnych oraz pozwolić na podejmowanie przez osoby niepełnosprawne aktywności na miarę posiadanego potencjału i zasobów.

Stworzenie warunków w formie pobytu całodobowego lub dziennego jest szczególnie ważne dla osób niepełnosprawnych, które nie mogą korzystać z usług w innych ośrodkach wsparcia, a takiego wsparcia wymagają. Wdrożenie takich rozwiązań poprawia sytuację osób niepełnosprawnych, dając im szansę na samodzielne i niezależne życie.

Zatem idea tworzenia Centrów również opiera się na przekonaniu o konieczności uwzględnienia podmiotowości zgodnie z zasadami deinstytucjonalizacji wsparcia osoby niepełnosprawnej, która powinna mieć prawo decydowania o rodzaju pomocy, z której chce skorzystać, sposobie jej udzielenia oraz powinna mieć zagwarantowany odpowiedni do jej potrzeb rodzaj standardu usług.

W ramach pakietu programów PFRON „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” (S-A-M!) realizowane są działania dotyczące rehabilitacji społecznej, zawodowej i leczniczej osób ze szczególnymi potrzebami wynikającymi z niepełnosprawności. Adresatami działań są osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności. W ramach pakietu realizowane są programy: „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” Mobilność osób z niepełnosprawnością. Celem Programu „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” Mobilność osób z niepełnosprawnością jest wzrost niezależności beneficjentów oraz ułatwienie im aktywności społecznej lub zawodowej poprzez zapewnienie dostępu do korzystania z samochodu osobowego. „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe. Celem Programu „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe jest stworzenie infrastruktury Wspomaganych Społeczności Mieszkaniowych (WSM). WSM mają służyć zapewnieniu niezależności osobom z niepełnosprawnościami w zakresie stylu życia i codziennych czynności. WSM mają jednocześnie umożliwiać świadczenie całodobowych usług wspomagających dostosowanych do indywidualnych potrzeb mieszkańców WSM. Powstanie pierwszych domów planowane jest na 2025 r. Więcej informacji jest dostępnych na stronie PFRON. „Samodzielność-Aktywność-Mobilność” Mieszkanie dla Absolwenta Celem Programu „Samodzielność – Aktywność – Mobilność!” Mieszkanie dla absolwenta jest wzrost niezależności beneficjentów oraz ułatwienie im aktywności zawodowej i społecznej poprzez zapewnienie samodzielnego mieszkania spełniającego indywidualne kryterium dostępności dla beneficjenta. Program jest realizowany przez samorządy powiatowe, które przyjmą zaproszenie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do jego realizacji.

W latach 2021-2023 zrealizowany został projekt pn. „Opracowanie projektu ustawy wdrażającej Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych o proponowanej nazwie: Ustawa o wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnościami wraz z Oceną Skutków Regulacji i uzasadnieniem, jak też propozycji zmian legislacyjnych podążających za nową ustawą”, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, Osi

Priorytetowej II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działania 2.6 Wysoka jakość polityki na rzecz włączenia społecznego i zawodowego osób niepełnosprawnych, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Celem projektu było przygotowanie projektu nowej ustawy wdrażającej Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych w Polsce pn. Ustawa o wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnościami. W ramach projektu przygotowano przepisy nieuwzględnione w dotychczas obowiązujących aktach prawnych, wynikające z Konwencji i służące wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnościami.

W tym miejscu warto dodać, że w ramach przeglądu śródkresowego programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego (FERS) zgłoszona została propozycja realizacji projektu pt. „Opracowanie skutecznego systemu wsparcia dla osób w kryzysie bezdomności oraz osób nią zagrożonych”. Celem projektu jest poprawa i zwiększenie efektywności systemu wsparcia dla osób w kryzysie bezdomności i zagrożonych bezdomnością m.in. przez działania profilaktyczne dla osób, które otrzymały wyroki eksmisyjne oraz deinstytucjonalizację usług poprzez rozwiązania mieszkaniowe. Obecnie trwają prace koncepcyjne nad projektem.

Odnosząc się natomiast do realizacji polityki mieszkaniowej pozostającej we właściwości MRiT, jej podstawowymi celami są zwiększenie dostępności mieszkań oraz poprawa warunków mieszkaniowych.

W ramach pierwszego celu zainteresowaniem ze strony władz publicznych są obejmowane przede wszystkim gospodarstwa domowe, które mają trudności z samodzielnym zaspokojeniem własnych potrzeb mieszkaniowych w warunkach rynkowych. Jeden z dwóch podstawowych kierunków działań służących realizacji tego celu stanowi rozwój zasobu dostępnych mieszkań na wynajem. Kierunek ten jest realizowany przede wszystkim poprzez rozwój społecznego budownictwa czynszowego, w tym komunalnego.

Od czasu uchwalenia Narodowego Programu Mieszkaniowego program budownictwa socjalnego i komunalnego (BSK) ulega stałej ewaluacji. Na skutek zwiększenia wysokości bezzwrotnego wsparcia, uproszczenia procedur ubiegania się o środki z Funduszu Dopłat zmiany zasad finansowania programu a także możliwości wykorzystania środków z Krajowego Programu Odbudowy, program BSK cieszy się ogromnym zainteresowaniem samorządów. Obecnie zapotrzebowanie wynikające ze złożonych wniosków o finansowe wsparcie znacznie przewyższa środki finansowe zaplanowane w limitach ustawowych.

Dlatego też celem Rządu, wyrażonym w procedowanym obecnie projekcie ustawy o zmianie ustawy o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa oraz niektórych innych ustaw (nr UA7 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów; 27 lutego 2025 r. projekt został przyjęty przez SKRM), jest zagwarantowanie środków na jego realizację. W ww. projekcie proponuje się podwyższenie w 2025 r. maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa, do wysokości których może zostać zasilony Fundusz Dopłat z przeznaczeniem na program BSK, jak również określenie maksymalnych limitów wydatków budżetowych na ten cel do 2030 r. – co pozwoli gminom na odpowiedzialne planowanie inwestycji mieszkaniowych w kolejnych latach.

Zwiększone limity wydatków budżetowych na realizację programu BSK pozwolą również na znaczne zwiększenie skali inwestycji w remonty gminnych pustostanów. Mając na uwadze zdefiniowaną w ramach Narodowego Spisu Powszechnego 2021 r. liczbę pustostanów w zasobach gminnych (113 336 lokali), zakładając dalszy wzrost zainteresowania beneficjentów programu BSK tego typu przedsięwzięciami (do minimum

20% sumy udzielonego wsparcia w ramach programu w 2024 r.), zakłada się że przeznaczenie do 2030 r. na remonty gminnych pustostanów kwoty 10 mld zł, pozwoli na przywrócenie do użytkowania nawet 80 tys. lokali. Zatem można zakładać, że do 2030 r. wyremontowane zostanie nawet 70% pustostanów gminnych według NSP 2021 r. Do szacunków w tym zakresie wykorzystano średnią wysokość wsparcia z Funduszu Dopłat, przypadającą na 1 lokal mieszkalny powstający w wyniku remontu pustostanu komunalnego, w ramach przedsięwzięć zakwalifikowanych do finansowania w 2024 r. (110- tys. zł). W 2024 r. zakwalifikowano 152 tego typu przedsięwzięcia, na łączną kwotę wsparcia z FD w wysokości 112,7 mln zł, w ramach których powstaną 1 023 lokale utworzone z gminnych pustostanów.

Odnosząc się do działalności społecznych agencji najmu (SAN), MRiT podkreśla, że działalność SAN w kontekście realizacji polityki mieszkaniowej rządu na charakter uzupełniający, wspierający zainteresowane współpracą z SAN gminy w zadaniu tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej. Według informacji przekazanych przez gminy do końca 2024 r. umowy o współpracy z SAN zawarło 12 gmin. Gminy są zobowiązane również do składania corocznych sprawozdań o działalności SAN na ich terenie, w terminie do 31 stycznia roku następującego po roku sprawozdawczym. Według najnowszych posiadanych przez Ministra Rozwoju i Technologii danych, tj. danych za 2023 r., z zasobów SAN wynajmowanych było 66 mieszkań i domów jednorodzinnych. Zamieszkiwało w nich 127 osób.

Wspierając działalność SAN w ramach programu budownictwa socjalnego i komunalnego umożliwiono ubieganie się przez gminy (współpracującej z SAN) o bezzwrotne granty na pokrycie 80% kosztów inwestycji, polegającej na remoncie prywatnych pustostanów mieszkaniowych lub nieużywanych części budynków mieszkalnych i przywrócenie ich na rynek najmu. W ten sposób, tj. dzięki wsparciu budżetu państwa na cele najmu społecznego, pozyskać można dodatkowy zasób lokali mieszkalnych. Wykonanie tego zadania, jak już wspomniano w ramach współpracy z gminą powierzono SAN, tj. podmiotom stanowiącym narzędzie gminnej polityki mieszkaniowej, rekomendowanym do przywracania pustostanu do stanu ponownego użytkowania, a następnie zarządzania ofertą niedrogiego najmu w ramach zasobu lokali mieszkalnych dla osób o niższych dochodach z tzw. luki czynszowej.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Do wiadomości: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - o organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - o inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - o prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - o prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - o prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.